

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 17ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1981 ¹

**Έπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων
κατά κυβερνήσεως τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας**

«Παράβαση — Έφαρμογή ὁδηγιῶν ἑναρμονίσεως»

Συνεκδικαζόμενες ὑποθέσεις 30 ὡς 34/81

Περίληψη

*Κράτη μέλη — Υποχρεώσεις — Έκτέλεση τῶν ὁδηγιῶν — Παράβαση — Δικαιολογία —
Άνεπίτρεπτο
(Συνθήκη ΕΟΚ ἄρθρο 169)*

Ένα Κράτος μέλος δέν δύναται νά ἐπι- ἐνόμου τάξεώς του γιά νά δικαιολογήσει
καλεσθεῖ διατάξεις, τήν ἀκολουθουμένη τήν μή τήρηση τῶν ὑποχρεώσεων πού
πρακτική ἢ καταστάσεις τῆς ἐσωτερικῆς ἀπορρέουν ἀπό τίς κοινοτικές ὁδηγίες.

Στίς συνεκδικαζόμενες ὑποθέσεις 30 ὡς 34/81,

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπούμενη ἀπό τόν G. P. Alessi,
μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας της, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβούργο τόν
O. Montalto, μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας της, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, ἐκπροσωπούμενης ἀπό τόν A. Squillante,
προϊστάμενο τῆς ὑπηρεσίας διπλωματικῶν διαφορῶν, συνθηκῶν καί νομοθε-
τικῶν ὑποθέσεων, ἐκπροσωπούμενο καί ἐπικουρούμενο ἀπό τόν P. G. Ferri,
avvocato dello Stato, μέ τόπο ἐπιδόσεων στό Λουξεμβούργο τήν πρεσβεία τῆς
Ἰταλίας,

καθ' ἧς,

¹ — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ ἰταλική.

πού έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει εκ της συνθήκης ΕΟΚ λόγω της μη έμπροθέσμου εφαρμογής πέντε οδηγιών που εξέδόθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος περί περιβάλλοντος,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, G. Bosco και O. Due, προέδρους τμήματος, A. O'Keefe, T. Koopmans, A. Χλωρό και F. Grévisse, δικαστές,

γενική εισαγγελεύς: S. Rozès

γραμματεύς: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, ή εξέλιξη της διαδικασίας, τά αιτήματα, οι ισχυρισμοί και τά επιχειρήματα των διαδίκων έχουν συνοπτικώς ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

Οι πέντε επίδικες οδηγίες είναι οι εξής:

α) οδηγία 75/439 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 77),

β) οδηγία 75/440 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων επιφανείας που προορίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος στά Κράτη μέλη (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 80),

γ) οδηγία 75/442 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 86),

δ) οδηγία 76/160 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 31, τόμ. 15/001, σ. 108),

ε) οδηγία 76/403 του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 1976, περί της εξαλείψεως των πολυχλωροδифαινυλιών και των πολυχλωροτριφαινυλιών (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 108, τόμ. 15/001, σ. 136).

Οι οδηγίες αυτές αποτελούν κοινοτικές πράξεις που βασίζονται στά άρθρα 100 και 295 της συνθήκης ΕΟΚ, εξέδόθησαν δέ στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος

καί επιδιώκουν άφ' ενός μέν τήν εξάλειψη όρισμένων διαφορών στίς νομοθεσίες τών Κρατών μελών πού θά μπορούσαν, Ιδίως λόγω τών άνισοτήτων πού δημιουργοῦν στούς όρους άνταγωνισμού, νά έχουν άμεση επίπτωση επί τής λειτουργίας τής κοινής αγοράς, άφ' έτέρου δέ τήν πραγματοποίηση, μέσω μιᾶς εϋρυτέρας κοινοτικής ρυθμίσεως, όρισμένων σκοπών σχετικά μέ τήν προστασία του περιβάλλοντος καί τής υγείας.

Καί οι πέντε οδηγίες τάσσουν στά Κράτη μέλη προθεσμία δύο έτων γιά νά συμμορφωθοῦν μέ τούς κοινοτικούς κανόνες. Η προθεσμία αὐτή έληξε, όσον άφορά μέν τίς δύο πρώτες οδηγίες (τήν 75/439 καί τήν 75/440), στίς 18 Ιουνίου 1977 καί, όσον άφορά τίς υπόλοιπες (τήν 75/442, τήν 76/160 καί τήν 76/403), στίς 18 Ιουλίου 1977, στίς 11 Δεκεμβρίου 1977 καί στίς 9 Απριλίου 1978 άντιστοίχως.

Έπειδή ή Ιταλική Δημοκρατία δέν έλαβε τά αναγκαία εκτελεστικά μέτρα έντός τών άνωτέρω προθεσμιών, ή Έπιτροπή άπεφάσισε νά κινήσει κατ' αὐτῆς τήν διαδικασία άναγνώρισεως τής παραβάσεως, ή όποια προβλέπεται στο άρθρο 169 τής συνθήκης. Μέ έπιστολές τής 9ης Ιανουαρίου καί τής 3ης Ιουλίου 1979 ή Έπιτροπή κάλεσε τήν Ιταλική κυβέρνηση νά τής παρουσιάσει τίς παρατηρήσεις της, σύμφωνα μέ τό άρθρο 169 πρώτη παράγραφος.

Τρεις από τίς άνωτέρω έπιστολές έμειναν χωρίς άπάντηση. Έπειδή θεώρησε ότι οι άπαντήσεις στίς άλλες δύο ήταν άνεπαρκείς καί άφού διεπίστωσε ότι δέν είχαν έκδοθει άκόμη διατάξεις έσωτερικού δικαίου γιά τήν θέση σέ έφαρμογή τών έν λόγω οδηγιών, ή Έπιτροπή εξέδωσε, στίς 19 Μαΐου καί 23 Ιουλίου, πέντε αίτιολογημένες γνώμες, σύμφωνα μέ τίς όποιες ή Ιταλία, παραλείποντας νά θέσει σέ ίσχύ τίς αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές καί διοικητικές διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσή της μέ τίς οδηγίες, παρέδωθε τίς υποχρεώσεις πού ύπέχει δυνάμει τών οδηγιών αὐτών.

Έπειδή οι αίτιολογημένες γνώμες προεκάλεσαν όμοιες άπαντήσεις, στίς όποιες προεβάλλοντο δυσκολίες τεχνικονομοθετικού χαρακτήρος, καί έπειδή οι αναγκαίες έσωτερικές διατάξεις γιά τήν θέση σέ έφαρμογή τών οδηγιών δέν είχαν άκόμη έκδοθει, ή Έπιτροπή ήσκησε ένώπιον του Δικαστηρίου τίς παρούσες προσφυγές, οι όποιες περιήλθαν στήν γραμματεία στίς 16 καί 17 Φεβρουαρίου 1981.

Η καθ' ής δέν υπέβαλε άνταπάντηση.

Κατόπιν έκθέσεως του εισηγητου δικαστου καί μετ' άκρόαση του γενικού εισαγγελέως, τό Δικαστήριο άπεφάσισε, μέ διάταξη τής 30ης Σεπτεμβρίου 1981, τήν συνεκδίκαση τών πέντε υποθέσεων πρός διευκόλυνση τής προφορικής δικαδικασίας καί πρός έκδοση έναιίας άποφάσεως καί τήν έναρξη τής προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή άποδείξεων.

II — Αιτήματα τών διαδίκων

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

1. νά άναγνώρισει ότι ή Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας νά λάβει έντός τών ταχθεισών προθεσμιών τά αναγκαία μέτρα γιά τήν συμμόρφωσή της μέ
 - α) τήν οδηγία 75/439 του Συμβουλίου, τής 16ης Ιουνίου 1975, περί διαθέσεως τών χρησιμοποιημένων όρυκτελαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 77),
 - β) τήν οδηγία 75/440 του Συμβουλίου, τής 16ης Ιουνίου 1975, περί άπαιτουμένης ποιότητος τών ύδάτων έπιφανείας πού προορίζονται γιά τήν παραγωγή ποσίμου ύδατος στα

Κράτη μέλη (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 80),

- γ) την οδηγία 75/442 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 86),
- δ) την οδηγία 76/160 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 31, τόμ. 15/001, σ. 108),
- ε) την οδηγία 76/403 του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 1976, περί της εξάλειψης των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 108, τόμ. 15/001, σ. 136), παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει εκ της συνθήκης ΕΟΚ.

2. να καταδικάσει την καθ' ης στά δικαστικά έξοδα.

Η καθ' ης δέν υπέβαλε ρητώς κανένα αίτημα.

III — Ίσχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Η *προσφεύγουσα* ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με την παγία πλέον νομολογία του Δικαστηρίου, ο δεσμευτικός χαρακτήρας των οδηγιών συνεπάγεται την υποχρέωση των Κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες που οι οδηγίες αυτές καθορίζουν για την θέσπιση των έσωτερικών διατάξεων προσαρμογής.

Η παράβαση της συνθήκης εκ μέρους ενός Κράτους μέλους ύφίσταται ανεξαρτήτως του όργανου του κράτους αυτού, οι πράξεις ή παραλείψεις του οποίου προεκάλεσαν την μη έκτέλεση. Η μη έκτέλεση δέ δέν δύναται να δικαιολογηθεί βάσει έσωτερικών κανόνων ή της έσωτερικής πρακτικής ή έστω ιδιαίτερων πραγματικών καταστάσεων σέ έθνικό επίπεδο.

Η καθ' ης δηλώνει ότι έχει επίγνωση της σημασίας της ταχείας εντάξεως των οδηγιών στις έσωτερικές έννομες τάξεις για την επίτευξη των κοινοτικών στόχων. Έν

τούτοις, ο ιδιαίτερα ταχύς ρυθμός έναρμονίσεως δημιουργεί για τά Κράτη μέλη ένα έντυπωσιακό όγκο υποχρεώσεων προσαρμογής των έσωτερικών εννόμων τάξεων, οι οποίες συχνά απαιτούν την προσφυγή στην νομοθετική διαδικασία, ή διάρκεια της οποίας προσδιορίζεται από απαιτήσεις και γεγονότα που προσιδιάζουν στην κοινοβουλευτική όδο.

Η Ιταλική κυβέρνηση, για να έπιταχύνει την διαδικασία προσαρμογής, ζήτησε από τό Κοινοβούλιο την παραχή νομοθετικής έξουσιοδοτήσεως, ή οποία έχει ήδη έγκριθει από την Γερουσία, εύρισκεται όμως ακόμη υπό εξέταση από μέρος της Βουλής.

Η πρωτοβουλία αυτή αποδεικνύει την σταθερή πρόθεση της Ιταλικής κυβερνήσεως να άντιμετωπίσει κατά τόν πλέον αποτελεσματικό τρόπο τις υποχρεώσεις της στον τομέα των κοινοτικών οδηγιών.

Στήν άπάντησή της ή *προσφεύγουσα* λαμβάνει μέν ύπ' όψη της τις δηλώσεις της Ιταλικής κυβερνήσεως, αλλά έμμένει στά αίτήματά της.

IV — Έφαρμογή των οδηγιών στα Κράτη μέλη

Η Έπιτροπή παρέσχε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Η Έλλάς δέν έχει θέσει σέ έφαρμογή καμμία από τις πέντε οδηγίες, αλλά μία συνολική λύση εύρισκεται επί του παρόντος υπό εξέταση. Ός προς τά άλλα Κράτη μέλη, ή κατάσταση εμφανίζεται ως έξης:

α) Η οδηγία 75/439, περί της διαθέσεως των χρησιμοποιημένων όρυκτελαίων, έχει τεθεί σέ έφαρμογή σέ έπτά Κράτη μέλη. Η Έπιτροπή έχει άσκησει κατά του Βελγίου προσφυγή λόγω παραβάσεως.

β) Η οδηγία 75/440, περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων έπιφανείας που προσρίζονται για την παραγωγή ποσίμου ύδατος, έχει τεθεί σέ έφαρμογή σέ πέντε Κράτη μέλη. Τό Βέλγιο και οι Κάτω Χώρες την έχουν θέσει έν μέρει

- μόνο σέ εφαρμογή καί έχει κινηθεί κατ' αὐτῶν ἡ διαδικασία λόγω παραβάσεως. Στό Λουξεμβούργο ἡ ὁδηγία αὐτή εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος στό στάδιο τῆς θέσεως σέ εφαρμογή.
- γ) Ἡ ὁδηγία 75/442, περί τῶν στερεῶν ἀποβλήτων, ἔχει τεθεῖ σέ εφαρμογή σέ ἑπτὰ Κράτη μέλη. Τό Βέλγιο τήν ἔχει θέσει ἐν μέρει μόνο σέ εφαρμογή καί ἔχει ἀσκηθεῖ κατ' αὐτοῦ προσφυγή λόγω παραβάσεως.
- δ) Ἡ ὁδηγία 76/160, περί τῆς ποιότητος τῶν ὑδάτων κολυμβήσεως ἔχει τεθεῖ σέ εφαρμογή σέ ἕξι Κράτη μέλη, ἐνώ τό Βέλγιο καί οἱ Κάτω Χῶρες τήν ἔχουν θέσει ἐν μέρει μόνο σέ εφαρμογή. Κατ' αὐτῶν ἔχει κινηθεῖ ἡ διαδικασία λόγω παραβάσεως.
- ε) Ἡ ὁδηγία 76/403, περί ἐξαλείψεως τῶν πολυχλωροδιφαινυλίων καί τῶν πολυχλωροτριφαινυλίων, ἔχει τεθεῖ σέ εφαρμογή σέ ἑπτὰ Κράτη μέλη. Κατά τοῦ Βελγίου, πού τήν ἔχει θέσει σέ εφαρμογή κατά τρόπο ἀτελή, ἡ Ἐπιτροπή ἔχει κινήσει τήν διαδικασία λόγω παραβάσεως.

V — Προφορική διαδικασία

Κατά τήν συνεδρίαση τῆς 11ης Νοεμβρίου 1981 ἡ ἰταλική κυβέρνηση, ἐκπροσωπούμενη ἀπό τόν P. G. Ferri, avvocato dello Stato, καί ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπούμενη ἀπό τόν G. P. Alessi, μέλος τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας τῆς, ἀνέπτυξαν προφορικῶς τίς παρατηρήσεις τους.

Ἡ γενική εἰσαγγελεὺς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις της στίς 2 Δεκεμβρίου 1982.

Σκεπτικό

- 1 Μὲ δικόγραφο πού κατέθεσε στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 16 καί 17 Φεβρουαρίου καί στίς 24 Ἀπριλίου 1981, ἡ Ἐπιτροπή ἤσκησε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 169 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, πέντε προσφυγές, μέ τίς ὁποῖες ζητεῖ νά ἀναγνωρισθεῖ ὅτι ἡ Ἰταλική Δημοκρατία παρέβη τίς ὑποχρεώσεις πού ὑπέχει ἐκ τῆς συνθήκης, ἐπειδὴ παρέλειψε νά θεσπίσει ἐντός τῶν ταχθεισῶν προθεσμῶν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσή της μέ τίς ἀκόλουθες ὁδηγίες:

- α) ὁδηγία 75/439 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 16ης Ἰουνίου 1975, περί διαθέσεως τῶν χρησιμοποιημένων ὀρυκτελαίων (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 77),
- β) ὁδηγία 75/440 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 16ης Ἰουνίου 1975, περί τῆς ἀπαιτουμένης ποιότητος τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας πού προορίζονται γιά τήν παραγωγή ποσίμου ὕδατος στά Κράτη μέλη (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 80),

- γ) οδηγία 75/442 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 194, τόμ. 15/001, σ. 86),
- δ) οδηγία 76/160 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 31, τόμ. 15/001, σ. 108),
- ε) οδηγία 76/403 του Συμβουλίου, της 6ης 'Απριλίου 1976, περί της εξαλείψεως των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (ΕΕ ειδ. έκδ. Ν 108, τόμ. 15/001, σ. 136).
- 2 Κάθε οδηγία δριζε ότι τά Κράτη μέλη ὀφείλαν νά θέσουν σέ ἰσχύ τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά τήν συμμόρφωσή τους μέ αὐτή ἐντός προθεσμίας δύο ἐτῶν. Οἱ προθεσμίες ἔληξαν, ὅσον ἀφορᾶ τίς δύο πρῶτες οδηγίες (75/439 καί 75/440), στίς 18 'Ιουνίου 1977, ὅσον ἀφορᾶ δέ τίς ἄλλες (75/442, 76/160 καί 76/403), στίς 18 'Ιουλίου 1977, στίς 11 Δεκεμβρίου 1977 καί στίς 9 'Απριλίου 1978 ἀντιστοίχως.
- 3 Ἡ ἰταλική κυβέρνησις δέν ἀμφισβητεῖ τό γεγονός ότι δέν ἐξεπλήρωσε τήν σχετική ὑποχρέωσι. Παρατηρεῖ ότι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν οδηγιῶν ὀφείλεται στήν ἀνάγκη προσφυγῆς στήν νομοθετική διαδικασίαν γιά τήν θέσι σέ ἐφαρμογή τῶν ἐν λόγω οδηγιῶν, πράγμα πού συνεπάγεται προθεσμίες πού προσδιορίζονται ἀπό ἀπαιτήσεις καί γεγονότα πού προσιδιάζουσι στήν κοινοβουλευτική ὁδó. Πρό τῶν δυσχερειῶν αὐτῶν, ἡ ἰταλική κυβέρνησις ζήτησε ἀπό τό Κοινοβούλιον τήν παροχή νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ἐγκριθεῖ ἀπό τήν Γερουσίαν, εὐρίσκειται ὁμως ἀκόμη ὑπό ἐξέτασι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.
- 4 Οἱ περιστάσεις αὐτές δέν εἶναι ἰκανές νά ἐξαλείψουσι τήν παράβασι πού προσάπτεται στήν Ἰταλική Δημοκρατίαν. Σύμφωνα μέ παγία νομολογίαν, ἕνα Κράτος μέλος δέν μπορεῖ νά ἐπικαλεσθεῖ διατάξεις, τήν ἀκολουθουμένην πρακτική ἢ καταστάσεις τῆς ἐσωτερικῆς ἐννόμου τάξεώς του γιά νά δικαιολογήσῃ τήν μή τήρησι τῶν ὑποχρεώσεων καί προθεσμιῶν πού ἀπορρέουσι ἀπό τίς κοινοτικές οδηγίες.
- 5 Πρέπει ἐπομένως νά ἀναγνωρισθεῖ ότι ἡ Ἰταλική Δημοκρατία, παραλείποντας νά θεσπίσῃ ἐντός τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσίν της μέ τίς οδηγίες τοῦ Συμβουλίου 75/439 καί 75/440 τῆς 16ης 'Ιουνίου

1975, 75/442 τής 15ης 'Ιουλίου 1975, 76/160 τής 8ης Δεκεμβρίου 1975 και 76/403 τής 6ης 'Απριλίου 1976, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει εκ τής συνθήκης.

Έπί των δικαστικῶν ἐξόδων

- 6 Σύμφωνα με τό άρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθεῖς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἐξοδα.
- 7 Ἐπειδή ἡ καθ' ἧς ἡττήθη, πρέπει νά καταδικασθεῖ στά δικαστικά ἐξοδα.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνει καί ἀποφασίζει:

- 1) Ἡ Ἰταλική Δημοκρατία, μή θεσπίζοντας ἐντός των ταχθεισῶν προθεσμιῶν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσή της με τίς ὁδηγίες:
 - α) ὁδηγία 75/439 τοῦ Συμβουλίου, τής 16ης Ἰουνίου 1975, περί διαθέσεως τῶν χρησιμοποιημένων ὀρυκτελαίων,
 - β) ὁδηγία 75/440 τοῦ Συμβουλίου, τής 16ης Ἰουνίου 1975, περί τής ἀπαιτουμένης ποιότητος τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας που προορίζονται γιά τήν παραγωγή ποσίμου ὑδατος στά Κράτη μέλη,
 - γ) ὁδηγία 75/442 τοῦ Συμβουλίου, τής 15ης Ἰουλίου 1975, περί τῶν στερεῶν ἀποβλήτων,
 - δ) ὁδηγία 76/160 τοῦ Συμβουλίου, τής 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί τής ποιότητος τῶν ὑδάτων κολυμβήσεως,

ε) **όδηγία 76/403 του Συμβουλίου, της 6ης 'Απριλίου 1976, περί της εξάλειψης των πολυχλωροδифαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων,**

παρέδη τις υποχρεώσεις που υπέχει εκ της συνθήκης.

2) Καταδικάζει την καθ' ἧς στά δικαστικά έξοδα.

Mertens de Wilmars	Bosco	Due	
O'Keeffe	Koopmans	Χλωρός	Grévisse

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο στίς 17 Δεκεμβρίου 1981.

Ὁ γραμματεὺς
A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος
J. Mertens de Wilmars

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1981 ¹

*Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,*

προφορικής διαδικασίας και πρὸς ἔκδοση
κοινῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἤσκησε κατά τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, και ἐνώπιόν σας πέντε προσφυγές λόγω παραβάσεως, καθ' ὅσον τό κράτος αὐτό παρέλειψε νά θεσπίσει, ἐντός τῆς ταχθείσης διευθετοῦς προθεσμίας, τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά τήν συμμόρφωσή του μέ πέντε οδηγίες τοῦ προγράμματος προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Μέ τήν διάταξή σας τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1981 διετάχθη ἡ συνεκδίκαση τῶν πέντε αὐτῶν ὑποθέσεων πρὸς διευκόλυνση τῆς

Πρόκειται περί ὁδηγιῶν πού βασίζονται στά ἀρθρα 100 και 235 τῆς συνθήκης και ἐπιδιώκουν εἴτε τήν διάθεση τοξικῶν οὐσιῶν (χρησιμοποιημένα ὀρυκτέλαια, στερεά ἀπόβλητα) μή ἀποσυντιθεμένων (πολυχλωροδифαινύλια και πολυχλωροτριφαινύλια PCB) εἴτε τήν προστασία τῆς ποιότητος τῶν ὑδάτων στά Κράτη μέλη και τῶν ὑδάτων κολυμβήσεως. Ἐπιδιώκουν, ἐπομένως, τήν ἐξασφάλιση ἐντός τῆς Κοινότητος ἴσης προστασίας τόσο τῆς ὑγείας τῶν ἀτόμων, ὅσο και τοῦ περιβάλλοντος, και ἔχουν ἐπί πλέον ὡς σκοπό τήν κατάργηση ὀρισμένων διαφορῶν μεταξύ τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν πού

¹ — Μετάφραση ἀπό τά γαλλικά.